Казки про тварин

Хитрий їжак

ХИТРИЙ ЇЖАК

Одного разу бігла лисиця до саду і здибала по дорозі їжака: «Добрий день, їжаче!» Каже їжак: «Доброго здоров'я!» — «Ходи зо мною у виноградник».

А він каже: «Ой страшно, лисичко, бо там господар накладає сильце; можем упасти у біду».— «О, я,— каже,— не боюся, я навчена, то дам собі раду!» І пішли.

Наїлися вони винограду і вертаються, та й лисичка піймалася у сильце. «Ей,— каже,— їжачку, братчику, рятуй!» — «Ой ні, не поможу, бо я казав, що не знаю; та ж ти мені казала, що навчена».— «Ой,— каже,— я уже зі страху забула геть усе».

Уздрів їжак, що біда, і зачав їй радити. «Нічого,— каже,— не роби, лиш як господар прийде, то ти зробися неживою — опусти голову, ноги, так якби була мертва, і, може, ця штука удасться».

А тут і господар. Став над лисицею і каже: «От,— каже,— шкода, що я не був чотири дні у саду, аж лисиця засмерділась». Узявся одною рукою за ніс; а другою вхопив лисичку за хвіст та й викинув її через пліт.

А лисиці лиш цього було треба. Схопилася та й пішла додому. Щось четвертої днини іде лисичка знов у виноград. Іде попри їжакову нору і знов кличе його у товаристві у виноград.

«Та ти забула уже, що з тобою було?» — «Ходи, ходи». От наїлися вони знов винограду та й лиш зачали іти, а тут їжак упав у сильце.

«Ей,— каже,— сестричко-лисичко! Рятував я тебе, порятуй і ти мене».— «А що я тобі по-можу? Я тобі не поможу нічо!» Та й іде геть.

«Рятуй, бійся Бога!»

А лисичка і не чує. Але їжак заплакав: «Сестричко! Дуже ми жили файно, ходи хоч розпрощайся зо мною».

Вернулася лисичка, та й обнялися обоє.

«Ой,—каже їжак,— поцілуймося, бо знаєш, що мені смерть зараз».

І лисиця вивалила язик і хоче їжака цілувати. Тоді їжак зловив лисицю зубами за язик і міцно тримає. Зачала лисиця пищати не своїми голосами так, що учув господар та й убіг до саду. Є здобич! Узяв він хутко лисицю, убив, а їжака поволеньки вибрав із сильця і пустив у сад.

Та й від того часу дуже їжаків шанував, бо мав од них користь.